ECLI:LV:AT:2022:1222.11151028821.4.L
Lieta Nr. 11151028821, SKK-716/2022
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2022.gada 22.decembrī

Tiesa šādā sastāvā: senatori Aija Branta, Ivars Bičkovičs, Aivars Uminskis,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ aizstāves Ilonas Sipjagovas kasācijas sūdzību par Kurzemes apgabaltiesas 2022.gada 21.oktobra lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta pirmā daļa noteic, ka tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.pantā un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ.

Kasācijas sūdzībā apsūdzētā aizstāve I. Sipjagova lūgusi atcelt Kurzemes apgabaltiesas 2022.gada 21.oktobra lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā. Pamatojot kasācijas sūdzībā izteikto lūgumu, aizstāve norādījusi, ka apelācijas instances tiesa, pieņemot nolēmumu, nav ievērojusi Kriminālprocesa likumā noteiktās prasības par motivētu nolēmumu, jo nav pamatojusi atzinumus, kuriem ir būtiska nozīme lietas taisnīgā izspriešanā. Pienācīgi neizvērtējot Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumā konstatēto, kā arī norādīto izrakstā no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes, apelācijas instances tiesa nepamatoti nav piemērojusi Krimināllikuma 59.panta ceturto daļu.

Senāts konstatē, ka apelācijas instances tiesa, atstājot negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu, atzinusi, ka pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētajam /pers. A/ sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu –, ir ievērojusi Krimināllikuma 46.pantā paredzētos soda noteikšanas vispārīgos principus. Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, apelācijas instances tiesa piekritusi pirmās instances tiesas secinātajam, ka alternatīva soda piemērošana apsūdzētajam /pers. A/ nesasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķi.

Senāts arī konstatē, ka, noraidot apelācijas sūdzībā pausto lūgumu piemērot Krimināllikuma 59.panta ceturto daļu un /pers. A/ atbrīvot no soda izciešanas, apelācijas instances tiesa rūpīgi izvērtējusi Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumā ietvertās ziņas par faktiem kopsakarā ar norādīto izrakstā no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes par /pers. A/ diagnozi un rekomendācijām. Apelācijas instances tiesa izvērtējusi apsūdzētā paskaidrojumus Valsts probācijas dienesta darbiniekam, ka viņš necieš no alkohola atkarības, ka narkologs nav viņam konstatējis alkohola atkarības problēmas. Tiesa arī konstatējusi, ka narkoloģijas un psihiatrijas reģistros nav ziņu par /pers. A/ atrašanos uzskaitē. Tāpat tiesa ņēmusi vērā apstākli, ka ne /pers. A/, ne viņa aizstāve nav iesnieguši medicīniskos dokumentus, kas apliecinātu /pers. A/ alkohola atkarības problēmu. Līdz ar to apelācijas instances tiesa atzinusi, ka tā nav guvusi apstiprinājumu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanai alkohola atkarības dēļ un tādējādi Krimināllikuma 59.panta ceturtās daļas piemērošanai.

Ievērojot minēto, Senāts atzīst, ka apsūdzētā aizstāves I. Sipjagovas kasācijas sūdzības argumenti pēc būtības pauž viņas neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmo daļu. Tādējādi konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta pirmajā daļā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu, 573.[1]panta pirmo daļu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.
Lēmums nav pārsūdzams.

A. Branta I. Bičkovičs A. Uminskis